

Sborové OZVĚNY

Čtvrtletník sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • červen 2010 • Ročník X

Br. farář Pavel Křivohlavý: Kam kráčíme?

Introitus: „V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život. V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako obět' smíření za naše hříchy.“ Amen

(1 J 4, 9 – 10)

Biblické Čtení: Izajáš 40, 1 – 8

„Potěšte, potěšte můj lid,“ praví váš Bůh. Mluvte k srdci Jeruzaléma, provolejte k němu: Čas jeho služby se naplnil, odpykal si své provinění. Vždyť z Hospodinovy ruky přijal dvojnásobně za všechny své hříchy. Hlas volajícího: „Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnajte na pustině silnici pro našeho Boha! Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a pahorek sníženy. Pahorkatina ať v rovinu se změní a horské hřbety v pláň. I zjeví se Hospodinova sláva a všechno tvorstvo společně spatří, že promluvila Hospodinova ústa.“ Hlas toho, jenž praví: „Volej!“ I otázal se: „Co mám volat?“ „Všechno tvorstvo je tráva a všechna jeho spolehlivost jak polní kvítí. Tráva usychá, květ vadne, zavane-li na něj vítr Hospodinův. Věru, lid je pouhá tráva. Tráva usychá, květ vadne, ale slovo Boha našeho je stále navěky.“

1. list Janův 2, 15a + 16 – 17

Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa. A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky.

Milí bratři a milé sestry,

v roce 1896 vyšel román polského spisovatele Henryka Sienkiewicze s názvem, který jsem si po malé úpravě vypůjčil pro dnešní kázání: „Quo vadis“. Název románu vychází ze staré křesťanské

legandy. Apoštol Petr je v době Neronova pronásledování křesťanů přesvědčen svými stoupenci, aby odešel z Říma do bezpečí. Cestou potkává Ježíše Krista, který kráčí do města, a Petr se ho překvapeně ptá: „Quo vadis, Domine“, = „Kam kráčíš, Pane“.

Dnes se však ptáme obráceně. Kam jde Kristus, to dobře víme z Písma svatého. Ale otázkou zůstává, kam kráčíme my?

Kam se ubírá lidstvo? Kam spěje tento svět? Kam se směřují naše životy, naše naděje a naše budoucnost? Takovéto otázky nás občas napadají a jen těžko na ně hledáme odpovědi. Málokdo si je totiž připouští.

Sdělovací prostředky, kterým denně dopřáváme tolik času, o tyto otázky ani nezavádí. Vyhýbají se jim. Odpověď na ně totiž vůbec nezapadá do je-

jich režijního záměru. Masmédia se zaměřují jen na přítomnost s krátkým ohledem na právě uplynulou minulost. Co je (lidově řečeno) „za humny“, to je nezajímavé.

Téměř denně ve zprávách slyšíme a čteme o hospodářském růstu. Jestli roste hodně nebo málo, anebo jestli dokonce nestagnuje. O hlavu je nám otloukáno, že neustále musí růst. A to co nejvíce! Musíme pracovat lépe a intenzivněji, více a dražěji prodávat a nakupovat více a více zboží. Častěji pry musíme starší věci vyházovat, abychom mohli kupovat nové a ještě novější. „Vy ještě nemáte placatou LCD televizi?“ „Vy ještě nemáte digitální satelitní příjem?“ „Vy stále ještě jezdíte v tom starém autě?“ „Vy jste ještě letos nebyli u moře?“ „Vy stále nosíte ten stejný kabát jako předloni?“ „Vy pořád používáte ten starý mobil?“ Atd. Reklama se nás neustále ptá, jak to, že jsme tak zastaralí!

Na stránkách časopisů jsou nám předkládáni úspěšní workholici všeho druhu. Denně pracují vyčerpávajících dvanáct hodin. Ráno vstávají s kuropěním a den začínají ve fitnesscentru. Večery tráví na manikúře, pedikúře a ve wellnesscentru. Mají dokonalý vzhled i dokonalý plat. Jsou výkonní! Neustále pracují a zvyšují svůj osobní zisk i společenskou prestiž. Mají jasné plány do budoucna. Víc, pak víc a pak ještě víc! Všeho! Peněz, krásy, úspěchu a znova peněz!

Kdo není workholik, ať se jde „zahrabat“! Dnešek vyžaduje výkonnost a rostoucí zisky. Kdo nepodává excelentní výkony; kdo neznásobuje své zisky; kdo není stále krásnější; kdo není stále úspěšnější – na toho je nazíráno jako na zpátečníka, outsidera a mnohdy dokonce jako na nepotřebného, přebytečného člověka. Nepomáhá hospodářskému růstu společnosti a tudíž je jen na obtíž.

Preferováno je mládí, zdravé mládí a nestárnoucí zdravé mládí. Nepotřebná je moudrost. Průměr, nemoc a stáří je na obtíž. Šlo by to shrnout do hesla: „V mládí pracuj na

Pokračování na 2. str.

Br. farář Pavel Křivohlavý: Kam kráčíme?

Pokračování z 1. str.

300% a pak rychle umří. Jen tak nejlépe pomůžeš své společnosti k co největšímu hospodářskému růstu.“

Nedávno jedna profesorka filosofie shrnovala požadavky současného světa na její profesní život: Studuj intenzivně a rychle. V nejkratším termínu si pak udělej doktorát. Napiš co nejvíce odborných knih a článků. Rychle, jak jen to půjde, usiluj o titul docenta a pak rychle žádej o profesuru. Rychle napiš svou nejobornější knihu a rychle odejdi do důchodu. Musíš uvolnit místo mladším, kteří se potřebují rychle dostat na tvé místo. Hospodářský růst si pak vyžaduje už jen její rychlou smrt (aby nemusela dlouho pobírat důchod) a pokud možno žádnou nákladnou hospitalizaci.

Kam kráčíme? Když analyzujeme stránky denního tisku a časopisů, tak jednoznačně kráčíme vstříc bohaté společnosti, která nás nepotřebuje. Cílem dnešního světa je ekonomické bohatství, které nezatežují ti, kteří nemají tak vysokou pracovní výkonnost nebo nejsou mladí a dokonale zdraví. Představa vyrovnaného a klidného člověka, který pracuje jen tolik, aby měl na své základní životní potřeby, je pro dnešní ekonomy zdrcující. Kdo si stále nechce kupovat nejnovější novinky a utrácet za ně rychle vydřené peníze, pro ně není partner, kte-

rého potřebují. Kdo se ptá „Proč furt jen máme někam růst?“, je dnešními ekonomy brán jako nepřítel společnosti.

Mladí, zdraví, krásní, úspěšní a výkonní jsou spokojeni. Avšak jen po tu dobu, co jsou mladí, zdraví, krásní, úspěšní a výkonní. Jakmile jim z toho něco chybí, jakmile se něco z toho změní, okamžitě se stávají přebyteční. Stačí pohled na televizní obrazovku. Kdo má více než dvě vrásky, musí z kola ven. A toho se lidé bojí. Mají strach, že už nebudou tak atraktivní jako dřív. Když společensky významné osobnosti zestárnou, alespoň vymění své manželky za nějaké mladší. Lékaři zmlazující vzhled stárnoucích lidí mají čím dál tím víc práce. Plastické operace se dokonce stávají určitou společenskou prestiží. O čem to svědčí?

O strachu! Dnešní společnost lidí dovádí k panickému strachu! Že už nebudou mladí, zdraví, krásní, úspěšní a výkonní. Co pak? Pak nic! Prázdnota a nic! Děsivé pozorování vrásek a tupé očekávání konce a nicoty!

Mýlím se? Nabízí dnešní společnost něco jiného?

Svět okolo nás nám nedává žádnou naději. Nedává vlastně vůbec nic! Jenom bere! Svět okolo nás tu není proto, aby dával. Jan ve své první epištole doslova píše: „Celý svět je pod mocí Zlého.“ (1J 5, 19) Očekávat naději a pomoc od světa je stejné, jako očekávat naději a pomoc od Zlého. Je to

holý nesmysl! Přesto však mnozí lidé upínají svou naději k věcem, které tento svět nabízí. Jsou pak hořce zklamáni, když zjistí, jaká nicota se skrývá za královským pozlátkem toho zlého.

Proto nás Jan vybízí: „Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otceva v něm není. Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa. A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky.“ (1J 2, 15 – 17)

Jediný, kdo nám nabízí naději, pravou a skutečnou, je Pán Bůh. Svět se vším svým hospodářským růstem pomine, ale Boží láska zůstane navěky. Petr to ve svém prvním listě (pomocí prorockých Izajášových slov) vyjadřuje nesmírně aktuálně: „Všichni lidé jsou jako tráva a všechna jejich krása je jako květ trávy. Uschne tráva, květ opadne, ale slovo Hospodinovo zůstává na věky“ (1Pe 1, 24).

To slovo, které nikdy nepomine, a ta naděje, která je navzdory vši lidské konečnosti skálopevně jistá, zaznívá přímo z úst Pána Ježíše Krista, když mluví s farizeem Nikodémem: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (Jan 3, 16) O několik kapitol později zařazuje evangelista Jan další Ježíšův vy-

světlující výrok: Já jsem přišel na svět jako světlo, aby nikdo, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě.“ (Jan 12, 46)

Kam kráčíme? Svět kráčí do své nicoty. Kráčí vstříc své konečnosti. Kdo prohlédne skrze tmu světa a spatří světlo Kristovy naděje a rozhodne se kráčet za ním, ten kráčí vstříc Božímu království. Jediná naděje, kterou máme na tomto světě, nepochází z tohoto světa! Je to naděje Boží lásky a Boží záchrany. Je to naděje života věčného v Božím království. Je to naděje budoucnosti, která není spjata s pomíjícím světem Zlého – ale která přijímá nabízenou ruku Kristovy záchrany.

Pán Bůh nás má rád, i když jsme nemocní, nevykonní, staří, chudí, neobdivovaní, obyčejní. Království, které není z tohoto světa, má jiná měřítká, než pomíjivé světácké manýry. Ten, který hledí k srdci člověka, se nikdy nenechá zmást vnějším pozlátkem. Hospodin vydává svého jednorozeného Syna, „aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul.“

Když toto vím, kráčím vstříc naději věčnosti! Budoucnost pro mne nekončí stářím ani hospodářským poklesem. Moje budoucnost je v ruce toho, který mne vykupuje z tohoto světa. A já chci, aby mne vykoupil! V pokoře vyznávám své viny a v radosti se vydávám na cestu, po níž nikdy nekráčím sám – ale po které mne vede můj Spasitel a Pán. Amen

Auditorium pozorně naslouchalo poutavému vyprávění br. faráře Pavla Křivohlavého v dopoledních i podvečerních hodinách.

Zpráva o životě sboru 2009

Milí bratři, milé sestry,

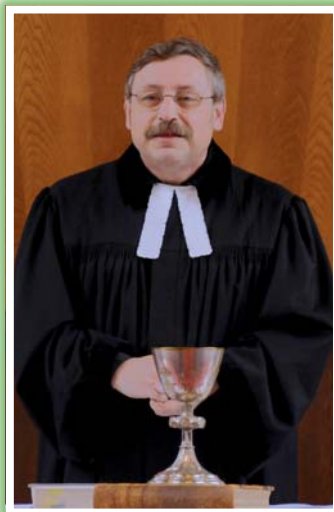
kdybychom vyráběli hračky nebo lámali kámen v kamenolomu, bylo by jednodušší informovat vás o našem sborovém společenství za minulý rok. Skryli bychom se za čísla.

Hned na začátku naší zprávy si smíme vděčně uvědomit, že se v dění církve jedná o pohyb živých lidí, aby se všemožně čistě dosáhlo oslavy Božího jména...a to nejen vnějšně, ale také vnitřně, v každém lidském těle a duši.

Církev tedy má připravit podmínky a pořádat taková shromáždění, aby to v lidech budilo touhu oslavit dobrého Pána. Je zajímavé, co teď běží filmů a šotů, v nichž jsou jakoby zázrakem a na poslední chvíli zachráněni zdeptaní, uvězněni, mučení jedinci...jako by jich, právě takových, mezi námi přibývalo...záběry, jak odněkud doslova vydolují drobné tělíčko uneseného dítěte či vězněného rukojmí, dojemná záchrana útlé dívky z pod trosek domu zničeného zemětřesením, vede k nadšení a radosti zachránců a pomocníků...to všechno může být také ilustrací díla Božího s námi lidmi v této vážné době. Vytáhnout z bídy hříchů, zachránit před zmarem života, zachytit se pomocné ruky Spasitelovy. Církev je tu pro někoho, nejen sama o sobě, jen aby uhájila další své trvání, má své síly, své prostory, své finance umět využít ještě jinak, než k placení všeho, aby bylo teplo, světlo, pohoštění – tak tohle vědomí máme mít stále. Mít ještě na víc...A tak vždy, když se „to“ ve sboru „rozjede“ ve velkém všemi možnými směry, přijde chvíle, v které si uvědomíme: máme zde poslání, úkol, svěřenství, které si nemusíme vymýšlet, abychom jím sloužili dál...

Neseme poselství Boží záchrané lásky druhým - a sami z něj žijeme. Jak se to odráží v tom r. 2009?

Znovu si uvědomujeme – víra roste ze svědectví o Bohu v Ježíši Kristu, svědectví, které člověk přijímá srdcem i rozumem. Co se týká rozumu – je naše víra velmi

střízlivá. Uvědomujeme si, jakým bohatstvím je pro nás odkaz našich předků, kolem sebe máme skutky víry a touhu Pána oslavit – v našich stavbách, vylepšování pro šikovnější službu...

Máme za rozumné účastnit se bohoslužeb i jiných setkání, protože se tak utvrzujeme ve své víře. Za rozumné se nám jeví i vést děti do jejich shromáždění, kterých bylo poměrně hodně – děti s maminkami, Nedělní škola, páteční biblická hodina pro děti, konfirmační cvičení, mládež...

Nalezli jsme i mnoho dospělých, kteří se s láskou a rádi věnovali vedení právě malých a mladých – Růža Jancyková, Dana Gaudynová, Dáša Žaloudková, Roman Gaudyn, angažovaní v nedělní škole, při přípravě besídky vánoční i pestrých programů kolem začátku a konce školního roku.

Za rozumné máme i setkávání na biblických hodinách, i když se nás neschází mnoho. S užitkem jsme vyslechli seriál o Janu Kalvínovi, který připravil br. Tejkal. Ale pro lidi mimo církev to rozumné není. Spíš to mají za pošetilst, proč se vztahovat nějak k Bohu, který je tolik ponížen a zbežvýznamněn v naší společnosti? Proč udržovat organizaci církve, která je drahá a produkuje tak málo měřitelných hodnot - svými dary a salárem? Dá se investovat mnohem výhodněji – finance, čas, úsilí.

Ale my jdeme ještě dál: některá setkání jsou založena také na jiné bázi: ženy se setkávají v tom

větším- ekumenickém kruhu, i v tom menším...protože se na sebe těší, mají si co povědět, nejen naslouchat, je to podbarveno citově (ne-li, opravte mě)...muži podobně vedeni br. Gaudynem, objevili kouzlo setkání se svobodně smýšlejícími dalšími, dovedou klábosit i zamýšlet se nad tématy, která jsou nejnosenější pro život a je to podbarveno citově (váží si jeden druhého, ba, mají se rádi), objevují tu širší až rodinnou souvislost mužského plemene...

Zbývá ještě vůle, která k víře patří neméně než cit a rozum. Vidíme to mezi našimi lidmi, kteří se věnují statečně práci pro sbor a církev – i když nejsou v pohodě, mají problémy zdravotní, rodinné, existenční a let přibývá. Sem patří všechna křesťanská služba, kterou si sloužíme navzájem, pohoštění po bohoslužbách, příprava na různé akce...Zde svou píli vyniká ses. Daniela Alinčová, zdatně jí sekunduje ses. Ladka Richterová a další. Posledně jmenovaná ovšem vnesla do sboru i nové pojetí Sborových ozvěn, které jsou vlastně také součástí této zprávy, neboť se v nich dokumentuje to nejpodstatnější ze sborové činnosti, a to ještě v nádherné úpravě. Vážíme si toho, že i zájemcům odjinud můžeme takový dokument o sboru nabídnout, nehledě na nás, kteří s potěšením znovu pročítáme obsah... V něm si všimneme i toho zármutku, ale také vděčnosti, za lidi z našeho středu, kteří již dobojovali svůj zápas na této zemi a byli povoláni cestou všelikého těla z našeho středu do skutečnosti lepší, Pánem připravené. Byli to z našich nejbližších: Jolana Doubravová, Eva Benešová, Růžena Titěrová, Margita Bicanová a Jan Čáp. K nim řadíme i br. Bohumila Pixu, který poslední čas žil v Mostě. Vidíme, že stačí zmínit jméno, a už se nám vybaví konkrétní člověk, a to především zde, v chrámu, jak naslouchá Božímu slovu.

V tom minulém roce jich byla celá řada. Určitě to je oslabení našeho společenství...avšak na

druhou stranu také povzbuzení, abychom si jeden druhého vážili, dokud jsme na cestě, můžeme si projevit své city a vzájemně se potěšit a dodat si odvahy. A je to jistě i pobídka, abychom víc sloužili evangeliem (životem i svědectvím slova) a získávali nové učedníky, aby se zaplnila osiřelá místa.

Co se týká pokladny sborové, všichni jsme vděční, že sestra pokladní koná své prospěšné dílo. Na druhou stranu – je třeba vyslyšet její volání po pomoci dalších, což se určitě podaří a i tato naše složka sborové činnosti bude ještě posílena!

Hospodářství sboru v čele s br. M. Jancykem má za sebou také pěknou činnost, uslyšíme zprávu. Před námi se rýsuje – na pobídku ústředí církve – práce na zateplení fary, s pokusem o získání nějakých grantů na pomoc. Vidíme to na roční přípravu a snad provedení v r. 2011. Je to na náš poměrně nevelký sbor pořádná porce peněz i práce...avšak myslíme i na další léta, a touhu, aby sbor našel dalšího kazatele (v horizontu 3-5 let) – a tu musíme udělat zásadní věci v úsporách bydlení na faře. Mějme na paměti, že se pak roční náklady snižují nejméně o polovinu – což je tak i 40- 50.000 Kč.

Toto vše se dalo číselně zachytit, ale je tu ještě něco navíc – a to jsou kontakty návštěv u našich nemocných sester a bratří, kterých přibývá. Je zde několik převážně sester, konajících tento proud pastorační péče a křesťanské služby tiše a věrně. Víra, láska a naděje se nedají evidovat, ale jsou nosnou silou v životě církve.

Vůbec všem, kdo svými modlitbami a jakoukoli službou podpírají sbor, ať už k tomu jsou nebo nejsou oficiálně pověřeni, připomínám k povzbuzení a potěšení to, co napsal apoštol Pavel sboru v Korintu: Buďte pevní, nedejte se zvíkat, buďte stále horlivější v díle Páně, vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná. 1 Kor. 15,58.

Br. farář Jan Opočenský

Prvních pět měsíců bylo

Z redakční pošty

Chlapi sobě

Pravidelné tematické setkávání chlapů, pánů, mužů, otců, dědů, strýců a hochů či chlapců stále pokračuje i v roce 2010. S biblickým podtextem, v doprovodu kytary a za pomoci Svítaků hovoříme a sdílíme se o tématech, které přináší život. Na posledních setkáních jsme například hovořili o vztazích, ale i o volbách. Navštívil nás i líder kandidátky KDU-ČSL a katolický bratr v Kristu František Růžička. Na našich, nyní již pravidelných setkáváních vždy druhý pátek v měsíci od 19.00, se nás schází cca od 12 do 18 chlapů, kteří jsou spolu rádi a nezáleží na věku /18-110 let/ ani na církevní příslušnosti. Je pravdou však to, že biblický odkaz a modlitba je vždy středobodem našich setkávání.

Roman Gaudyn

Trampolína

Dne 7.května na farní zahradě byla slavnostně sestavena trampolína, která doufejme bude sloužit všem dárcům, kteří na trampolínu přispěli. Trampolína stála okolo osmi tisíc korun a díky penězům, které přebyly, poslouží uhrazení dalších doplňků trampolíny (např.: lavice k trampolíně), proto se stále přijímají peníze. Všem dárcům děkujeme.

Na slavnostním sestavování trampolíny byli muži zvláště zapotřebí. Sestavování trampolíny bylo velice těžké,

hlavně její natahování a srovnávání terénu. Sestavování začalo v 17:30, slavnost začala až později. Na slavnosti se grilovaly různé druhy klobás a párků. Děti doufají, že dospěláci dovolí dětem skákat, jako se to píše v Jóbovi- 39,20-25:

20 Necháš ho skákat jako lučňáky kobyly?

Jeho hrdé ržání bázeň nahání!

21 Rozjařen silou divoce hrabe kopyty,

už už vyrazit zbraním naproti.

22 Směje se strachu, vůbec se nebojí,

před mečem nechce o krok ustoupit.

23 Po boku mu chřestí toulec se šípy,

kopí a šavle se blýskají.

24 Chvěje se vzrušením, hltá dálky,

když zazní polnice, nic ho nezdrží.

25 Při každém zatroubení řeh-tá: „Ihíí!“

pach bitvy zdálky ucítí, hřímání velitelů a všecken křik.

Definice „trampolíny“ je ve Slovníku spisovné češtiny odrazové pérové akrobatické a tělocvičné náradí. Účinky trampolíny jsou prý blahodárné. Např.: Člověk, který skáče, se dožívá dlouhého věku a také mezi blahodárné účinky patří odstranění jazykové vady. Člověk prý při skákání na trampolíně relaxuje. Na trampolíně se hojně učí gymnasti a skokani do vody. Ská-

kání na trampolíně od roku 2000 patří mezi olympijské disciplíny.

Všem dárcům a pomocníkům při sestavování velmi děkujeme.

Radovan Gaudyn

Pět prstů, učitel a pastýř

Byla jsem pozvána do Církve bez hranic a píši o svých dojmech.

1. Prst (Timoteovi 3,14 a 15)- Doufám, že k Tobě brzo přijdu. Ale píši Ti to pro případ, že bych se opozdil, abys věděl, jak je třeba si počínat v Božím domě, jímž je církev živého Boha, sloup a opora pravdy.

Učitel = kazatel má být učitel. Učitel zapálený pro Boží slovo, dobrý učitel jako oheň živý. Učitel mezi lidmi samovolně předává sám sebe – to, co je v něm a zapaluje další.

2. Prst - Dobrý učitel má radost z toho, co žije a co mluví, má radost při nalézání biblických pravd. Dobrý učitel je sám ochotný učit se.

3. Prst - Dobrý učitel poznává, co Duch Svatý praví církvi, přináší slovo a současně uvolňuje moc Ducha Svatého. Je otevřený k jeho vedení a nechá ho působit jak on chce, protože touží vidět proměněné životy – vidí potřeby druhých a na ty reaguje.

4. Prst - Pastýř je každý, kdo má srdce pro lidi. Pastýř již má zkušenost s biblí, nechává se vést jak biblí, tak i lidmi. Kdo má svého pastýře, u toho je vidět pokrok v životě. Pastýřem může být kaž-

dý, každý má své zkušenosti ze starého života. Ví, jaké to bylo a jak se s tím vypořádal k službě lidem se stejnými problémy. Každý má svůj okruh lidí, kam ho to táhne, kde má srdce, soucit.

5. Prst - Dobrý pastýř žije uprostřed stáda, ovečky staví na první místo, nestará se jen o sebe, upřednostňuje druhé, posiluje lidi, vede je moudrostí a srdcem, ne násilím. Umí se dívat, vidí potřeby lidí a umí je vést. Podporuje a pomáhá najít tu správnou cestu, zná osobně své ovečky, volá je jménem, zná jejich hlas a ovce znají jeho.

Dáša Dandová

Děkuji, děkuji, děkuji...

Kol 3,17: A všechno, cokoli činíte v slovu neb v skutku, všechno činíte ve jménu Pána Ježíše, díky činíce Bohu a Otci skrze něho.

V neděli 2. května mi ve sboru připomněli mé výročí – dožila jsem se osmdesátin. Děkuji sestřám a bratřím za tu pozornost, milá oslovení, úsměvy, stisky rukou. A především děkuji Pánu Bohu za všechna léta svého života, za Jeho stálou ochranu a pomoc. Děkuji za rodinu, ve které jsem směla vyrůstat, kde jsem se prvně seznamovala s biblí a naučila se v církevním zpěvníku číst modlitební texty. Děkuji za svoji rodinu a za mateřství, za životy svých dětí a krásnou dobu života uprostřed nich. Děkuji i za současnou etapu svého života, kdy se učím bez reptání přijímat i různá omezení v stáří – aspoň mám příležitost bez zdržování

o bohatých na události

Z redakční pošty

všedním shonem víc se soustředit na věci podstatné. Děkuji, děkuji, děkuji... A také děkuji i prosím za „svůj“ sbor, mám ho ráda.

Dr. Mirjam Stará

Satan v hudbě

V odpoledním programu Setkání žen s názvem Diabolos in Musica nás bratr farář Pavel Krívohlavý seznámil s různými hudebními směry, poslechl jsme si pestrou paletu hudebních kapel od rockových až po křesťanské chválicí skupiny. Nechal nás nahlédnout do jeho „hudební kuchyně“. Dozvěděli jsme se, jaký žánr mu je blízký, co ho ovlivňovalo od mládí.

Jak rozpoznat Satana v hudbě se nám pokusil vysvětlit na několika příkladech. V historii například, pokud se ve skladbě objevily tóny F-H, bylo to označené jako d'ábelská hudba, protože zněla lidem nelibozvučně.

Dnes spousta lidí může hledat Satana v heavy metalu či rocku, ale tam ho bratr farář nespátňuje. Spíše ho vidí tam, kde se s lidmi manipuluje, nebo tam, kde se nechávají hudbou unášet mimo realitu života.

A co Vy? Necháváte se krásnou hudbou unést? Kam? Co ve Vás evokuje poslech divoké a hlučné hudby s vulgárními texty? Jaký dopad na Vás má? Můžeme s bratrem farářem souhlasit, ale i nesouhlasit, to záleží na úhlu pohledu.

Dana Gaudynová

Snášet spolu dobré i zlé je manželstvím v CCE vlastní. Málokterý pár ale oslaví 50 let společného života, jako jsme tomu byli svědky letos v únoru v našem sboru. Boží požehnání do dalšího období vyslechli manželé Věra a Willy Grögerovi, dlouholetí aktivní členové Českobratrského evangelického sboru v Teplicích. Oba kurátoři a významní členové staršovstva. O tom, že byli a jsou hybnou silou života sboru, netřeba nikoho přesvědčovat.

Významné jubileum sestry doktorky Mirjam Staré

Sestra doktorka Mirjam Stará oslavila letos na jaře významný mezník svého života – osmdesátiny. Dlouholetá členka našeho sboru a staršovstva je velice skromná, a tak není lehké přimět ji k tomu, aby se pochlubila, byť má čím. Své vyznání a poděkování Pánu Bohu za všechny dary života napsala alespoň do redakční pošty (viz str. 6). Sborová oslava v presbyterně ji přesto neminula. Nádherný dort pro oslavenkyni, který obětavě připravila sestra Rejchrtová, ochutnali všichni a ještě zbylo (tak byl obrovský). Dalším občerstvením přispěla sestra Jirsáková.

Víkend s hostem

Na třetí dubnový víkend přijal pozvání našeho sboru bratr farář ČCE Pavel Krívohlavý z Frýdku-Místku. S řadou našich členů se vášnivý muzikant a také cyklista pravidelně setkává o prázdninách v Soběšíně. Do Teplic měli původně přijet i s manželkou Kateřinou, ale malá dcerka zrovna onemocněla neštovicemi, a tak se postaral o sobotní i nedělní náplň sám. A byl věru zajímavý takže – ač původně program míněn jako ekumenické setkání žen, účast přijali i muži.

V sobotu dopoledne nám host detailně představil osobnost a dílo světového mistra oratorií Georga Fridricha Händela včetně ukázek z jeho tvorby. Odpoledne se přítomní pohroužili do diskuse na téma „Satan v hudbě“. O dojmech z této části je v redakční poště zajímavý příspěvek Dany Gaudynové. V neděli pak bratr farář posloužil kázáním. Jako motto zvolil otázku „Kam kráčíme“ (celý text kázání přinášíme na první a druhé straně dnešního vydání).

Splnil se dětský sen

TRAMPOLÍNA – to bylo to, o čem děti z našeho sboru dlouho snily. A tak byla vyhlášena sbírka k jeho naplnění. Dlužno podotknout, že netrvalo dlouho a potřebné peníze – zhruba 8 tisíc korun – se sešly, za což patří poděkování všem dárcům. Potom už nastala práce pro do-

spělé. Veliká trampolína byla objednána, rychlá pošta ji dovezla a nastal den „D“. Dobrovolníků – stavebníků se na farní zahradě sešlo mnoho – každý chtěl přispět podle svých možností a nechyběli ani kibicové, kteří se starali alespoň o přísun jídla a pití (viz fotorepor-

táž dole). Montáž trvala kolem hodiny, leč ukázalo se, že prodejce přibalil malou ochrannou síť. Děti si přesto první skoky vyzkoušely a dneska již slouží vítané a podle lékařů velmi zdravé sportovní náčiní k plné spokojenosti. Tak ať dětem radost dlouho vydrží...

KRÁTCE

Výroční sborové shromáždění

V neděli 21. března se uskutečnilo výroční sborové shromáždění. Zprávu o životě sboru přednesl br. farář J. Opočenský, hospodářskou zprávu br. M. Jancyk, zprávu o sborovém účetnictví s. J. Žaloudková. Nejdůležitější postřehy z loňska pěkně zpracovala a přednesla s. kurátorka V. Grögerová.

Děkujeme a blahopřejeme

Na jaře letošního roku oslavila životní jubileum – 70 let – sestra Jaroslava Žaloudková. Je dlouholetou členkou staršovstva a patří k oporám našeho sboru – její zásluhou máme v pořádku účetnictví. Do nedávna pečlivě strážila sborovou pokladnu i účet v bance. Vzhledem ke zdravotnímu stavu teď své zkušenosti a rady pomalu předává sestře Růžence Jancykové. Sestře Žaloudkové staršovstvo a celý sbor vyjadřuje poděkování za neúnavnou, precizní práci, do dalších let přeje dobré zdraví a vyprošuje Boží požehnání. Významné životní jubileum – osmdesátiny oslavila letos na jaře dlouholetá členka našeho sboru sestra Jaroslava Horáková, které patří dík zejména za její neúnavnou pastorační službu u členů sboru, kteří se již ze zdravotních důvodů nemohou přicházet účastnit aktivního života.

Společná modlitba na Komáři Vížce

Již tradičně se 1. května u příležitosti našeho vstupu do EU koná na Komáři Vížce ekumenické setkání křesťanů z příhraničí Čech a Saska. Také letos se v kapli sv. Wolfganga uskutečnila společná bohoslužba a po ní následoval osrdečné setkání a malé občerstvení. Z našeho sboru se této akce zúčastnili 4 členové.

Zpráva kurátorky za rok 2009

Bratři a sestry, než začnu naše „lidské“ hodnocení, přivlastněme si slova apoštola Pavla určená do Kolos (3.kap., 17.verš): „Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, činite ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci“.

S vděčností Bohu se tedy můžeme ohlížet za uplynulým rokem. I ten loňský byl rušný, pořád se něco dělo. Vezmu to chronologicky. V lednu se naši členové hojně zúčastňovali Aliančního týdne modliteb. Hned 14. února se konalo 10. ekumenické setkání žen s hostem Ladislavem Heryánem (téma „Blahoslavenství“ – horská kázání). Začátkem března oslavil sbor osmdesátiny svého emeritního pastýře br. f. Amose Tejkala. K důstojnému průběhu a srdečné atmosféře celé neděle 8. 3. přispěli i hosté, zvláště br. f. Miroslav Erdinger z Prahy – Kobyli, někdejší konfirmand br. Tejkala. Závěr března byl příznačný – téma „jarní pohlazení na duši“ s hostem PhDr. Květou Roubíčkovou, psycholožkou.

V dubnu přijali naše pozvání manželé Karla a Jakub Trojanovi. Br. J. Trojan posloužil kázáním, po něm následovala beseda a zajímavé vyprávění pokračovalo ještě v presbyterně při kávě a čaji. Odpoledne patřilo jubilujícímu br. f. Opočenskému a jeho šedesátinám. Květen znamená úklid kostela, celou jeho organizaci s promyšleným systémem mají na starosti manželé Jancykovi. Ale 1. květen patří tradičně ekumenické bohoslužbě v kapli sv. Wolfganga na Komáři vížce. Od našeho vstupu do EU v roce 2004 se zde scházejí křesťané z různých církví Německa a Česka. Loni se poprvé na průběhu mše podílel svým kázáním také náš br. f. Opočenský. 6. května oslavila své 50. narozeniny s. Růženka Jancyková a sbor se radoval s ní. Br. Jaroslav Jancyk se 4. června dožil významného životního jubilea – 90 let a v neděli 7. 6. se konala odpolední oslava na farní zahradě. S vděčností si uvědo-

mujeme, že br. Jancyk, nejstarší člen sboru, se aktivně zúčastňuje všeho dění, zájezdy nevyjímaje. Bůh Vám, bratře, žehnej. Prátelství přes hranice pokračuje – bratři a sestry z německé Muldy projevíli přání navštívit Terezín, a tak v sobotu 13. 6. se uskutečnil společný zájezd, myslím, pro obě strany užitečný. Přitom jsme využili (k velké spokojenosti všech účastníků) restaurace „Klobouk“, patřící terezínské diakonii ČCE. Ani prázdninové měsíce nebyly „okurkové! 25. července byla sobota a nádherně vyzdobený kostel se zcela zaplnil a s dojetím sledoval svatební obřad Jany Kitzlerové a Jana Peška. Nejen pro novomanžele Peškovy, ale pro celý teplický sbor ČCE to byla a je nezapomenutelná událost. Hlavně máme radost, že jejich místa v kostelní lavici nezůstávají prázdná. Zlatá svatba je v současné době vzácností a i té jsme byli v našem sboru svědky. Manželé Žaloudkovi oslavili v sobotu 15. srpna 50 let společného života a přijali Boží požehnání do dalších let.

V pondělí 17. srpna se naše modlitebna zaplnila opět, to abychom se rozloučili s dlouholetou členkou sboru, sestrou Růženkou Titěrovou, vdovou po bývalém kurátoru Miroslavu Titěrovi. Ani na tuto smutnou událost nezapomeneme. Sestru Růženku máme všichni stále v živé paměti. Smutných rozloučení bylo loni víc, už jen vzpomínáme na sestry Jolanu Doubravovou, Evu Benešovou,

Margitu Bicanovou i na bratra Pixu, který zemřel v hospici v Mostě.

Po prázdninách se rozeběhl pravidelný program týdne. Opět jsme navštívili sbor v Muldě a Helbigsdorfu – byli jsme pozváni na slavnost díkůvzdání, která se konala v neděli 13. 9. s odpolední bohoslužbou v Muldě.

4.10. se uskutečnil sborový zájezd do Libochovic a Třebenic.

28.10. jsme sledovali Modlitbu za domov buď přímo, nebo prostřednictvím TV (Říp, Krabčice)

7.11. konvent v Třebenicích zvolil seniorem opět br. f. Štěpána Brodského, seniorátní kurátorkou s. Vlastu Erdingerovou a její náměstkyní Petru Klimeckou

17. 11. jsme se zúčastnili shromáždění k 20. výročí sametové revoluce v Ústí nad Labem v evangelickém kostele, kde promluvil seniorátní farář Zdeněk Bárta. Z teplického sboru nás bylo 13.

29. 11. se konalo 11. ekumenické setkání žen, hostem byl MUDr. Zdeněk Susa. Tentokrát bylo téma i pro muže (Tělo a duše ve zdraví a nemoci).

Advent 2009 jsme prožili v opravdové radosti, 29. 11. – první adventní neděle byla vysluhována sv. Večeře Páně. Třetí adventní neděle 13. 12. byly bohoslužby naplněny duchovní hudbou – celý vánoční koncert byl v režii manželů Valtových, opět jsme slyšeli nádherně znít naše opravené varhany, když k nim usedl pan prof. Váňa.

Pokračování na 7. straně

Zpráva kurátorky za rok 2009

Dokončení ze 6. strany

Čtvrtou adventní neděli jsme celou prožili spolu. Dopoledne bohoslužba a odpoledne od 16 hodin vánoční hra „Host do domu, Bůh do domu“. Díky manželé Gaudynovi! Díky i vám, dětem a mládeži, za perfektní provedení známého příběhu Marie a Josefa. Vánoční svátky jsme prožívali v radostné, slavnostní atmosféře s tou dobrou zprávou, že se nám narodil Spasitel. S rokem 2009 jsme se loučili společně, k radosti dětí i na farní zahradě malým ohňostrojem.

Zvláštní místo chci věnovat našemu časopisu Sborové ozvěny. Jistě jsem ve svém chronologickém výčtu událostí a aktivit na něco zapomněla. Ale stačí prolistovat a začíst se i do starších čísel časopisu a člověku oživne tak pestrá mozaika sborového života. Je to sborová kronika krásně vyvedená, na vysoké úrovni po stránce obsahové i estetické. Děkujeme s. Richterové, která náš sborový časopis takhle pozvedla. Děkujeme všem přispěvatelům, máme radost, že se začíná zapojovat i mládež, a vybízíme další z vás, abyste se neostýchali, s. Richterová si ráda poradí s každým příspěvkem.

Jménem staršovstva děkuji celému sboru za jeho úžasnou obětavost. O tom má nejlepší přehled naše pokladní s. Jaroslava Žaloudková. Dlouhá léta pečuje o sborové finance. Nejen staršovstvo, celý sbor jí za tuto nelehkou práci děkuje. Děkujeme všem, kteří poskytují službu k nezaplacení, totiž službu slova, všem, kteří navštěvují nemocné doma, v nemocnicích nebo bratry a sestry v domovech důchodců. Tuto pastorační službu stále vykonávají br. f. Tejkala, s. MUDr. Stará, s. Horáková, s. Kábová a další. Jejich prostřednictvím si předáváme pozdravy a právě tady sehrávají Sborové ozvěny svou důležitou roli. Děkujeme všem, kteří ochotně a nezištně podle svého obdarování pro sbor pracují: br. Milanu Jancykovi a jeho týmu pomocníků, bratřím Jirsákoví a Vondráčkovi st. i Vondráčkovi ml. Děkujeme sestře Alinčové a s. Richterové za jejich neúnavnou službu v kuchyňce, sestře Rejchrtové, Jirsákové a dalším za přípravu každého většího pohoštění. Děkujeme varhaníkům: s. Hyťhové, Kábové a br. Opočenskému ml. Děkujeme všem, kteří se věnují dětem a mládeži: manželům Daně a Romanu Gaudynovým, s. Růžence Jancykové a s. Dáše Žaloudkové.

S velikou vděčností přijímáme službu Slova od br. emeritního f. Amose Tejkala i jeho čtení na pokračování o Janu Kalvínovi při biblických hodinách, za jeho modlitby. Děkujeme br. f. Opočenskému za službu Slova, za jeho práci pro sbor. Děkujeme Pánu Bohu, že jeho onemocnění netrvalo déle a že skončilo bez následků. Děkují celému staršovstvu, při svých pravidelných schůzích pracuje odpovědně, s ochotou a svorností. Za to znovu a znovu prosíme v modlitbách i písních, děkujeme za dar a přítomnosti Ducha svatého. Mějme stále na paměti slova apoštola Pavla z listu do Kolos (3, 13-16): „Snášejte se navzájem a odpouštějte si, máli kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. Především však mějte lásku, která všechno spojuje dokonalostí. A ve vašem srdci ať vládne mír Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční. Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch“.

**Věra Grögerová,
kurátorka sboru**

O hospodaření v roce 2009

Milé sestry a bratři, tak jako v minulých letech vás chci nyní seznámit s hospodářskou činností v našem sboru za rok 2009.

1/ Byly dokončeny práce ve sborové kuchyňce

Otlučení obkladaček za sporákem a částečně pod oknem provedli Vítek Vondráček a Jeník Opočenský. Omítnutí a štukování stěn, proražení otvoru pro odvětrání, položení lina a vymalování kuchyňky provedl hospodář sboru;

- při malování došlo i na obě chodbičky mezi presbyternou a zahradou – tam se nemalovalo opravdu hodně dlouho.

Doplnění o různé poličky, pracovní desku, přidělení mikrovlnky a věšá-

ku bylo dílem rodiny Opočenských a trochu práce zbylo i na hospodářce.

Úklid po těchto akcích prováděla sestra Danuška Opočenská za asistence Jeníka s Vítkem.

Zvlášť bych chtěl upozornit na odvětrání kuchyňky, které se mimořádně povedlo. Vlhkost v rohu za sporákem se zatím podařilo odstranit.

2/ Úklid kostela a všech ostatních prostor byl proveden v měsíci květnu 2009 a i letos plánujeme úklid na měsíc květen 2010. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se na úklidu podíleli a zvu je i na letošní jarní akci.

3/ Bylo dokončeno kácení starých stromů na sborové zahradě br. Vlas-

tíkem Vondráčkem a poděkování za údržbu a sekání trávy a předzahradky patří rodině br. faráře Opočenského.

Letos, pokud nám to počasí dovolí, bychom rádi srovnali zahradu, nebo alespoň část pro dětské hřiště.

Ze sbírky na opravy sborových budov, po odečtení loňských výdajů 1 005 Kč za malířské potřeby (vymalování kuchyňky a chodbiček) zbývá k 31. 12. 2009 – 3 172 Kč. Tyto prostředky budou použity hlavně na elektroinstalační materiál k rekonstrukci lustru a nové el. vedení k varhanám.

Poděkování patří i letos všem spolupracovníkům a brigádníkům za jejich pomoc.

Milan Jancyk

KRÁTCE

Pravidelná setkávání

I v letošním roce pokračují sborová setkání mužů a žen. Chlapi se scházejí pravidelně každý druhý pátek v presbyterně a zvou své přátele z dalších církví na Teplickou. Témata vymýšlí Roman Gaudyn a podle zpráv, které přišly do redakce, je diskuse pokaždé několikahodinová a bohatá. Pozadu nezůstaly ani ženy, které střídají posezení, modlitby a vyprávění se cvičením. Těmto setkáním zatím chybí pevný termín, ale polepšíme se.

Redakční rada chválí

Redakční rada Sborových ozvěn děkuje a chválí všechny přispěvatele tohoto vydání Sborových ozvěn. Jmenovitě si poděkování zaslouží br. farář Opočenský za texty i fotografie, br. Jancyk ml. rovněž za snímky, rodina Gaudynova, která nechýbí na žádné akci a o své poznatky se dokáže krásně rozdělit se čtenáři. Vítány vždy budou další autoři – s redakční úpravou rádi pomůžeme.

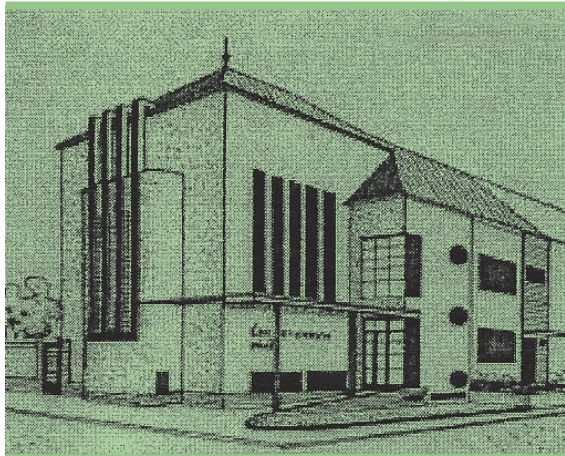
Rozloučili jsme se

V květnu jsme se rozloučili se třemi dlouholetými členy evangelického sboru. Delegace z našeho sboru se zúčastnila rozloučení s bratrem Karlem Hejzlarem v Krabčicích, který zemřel ve věku 97 let. O dva dny později se konalo poslední rozloučení se sestrou profesorkou Slavií Radechovskou v Praze, která zemřela ve věku nedožitých 93 let. V pátek 21. května jsme se v našem kostele rozloučili se sestrou Annou Kudrejovou, která patřila k výrazným členům poválečné historie Českobratrského evangelického sboru v Teplících. Zemřela po dlouhé nemoci ve věku 93 let. Na naše věrné členy nezapomeneme.

Přijďte mezi nás

Srdečně zveme vás všechny, přijďte společně s námi hledat lásku a moudrost Božího slova.

Zveme vás k účasti na bohoslužbách i dalších setkáních sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích ve Sládkově ulici 2006/16.

POZVÁNKY NA AKCE

Neděle 20. června 2010

Návštěva přátelského sboru z německé Muldy a Helbigsdorfu v Teplicích a v Duchcově
Společná bohoslužba začíná v modlitebně ČCE v Teplicích v 10 hodin, následuje společný oběd, odpoledne se uskuteční výlet do Duchcova a Dubí

Pátek 25. června 2010

Pohovor konfirmandů – Adriana Gaudynová, Lukáš Jílovský, Alžběta Gaudynová a Ladislav Král – se staršovstvem, poté následuje pravidelná schůze presbyterů

Neděle 27. 6. 2010

Konfirmace a společné posezení s konfirmandy v presbyterně sboru

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ

středa	16.00 hodin	biblická hodina
pátek	15.00 hodin	děti
	16.30 hodin	mládež
	19.00 hodin	setkání střední generace dle dohody
neděle	9.30 hodin	bohoslužba
	10.00 hodin	nedělní škola

po bohoslužbě neformální posezení v presbyterně při kávě a čaji

Tel. : 417 539 169,

mobil br. farář Jan Opočenský 604 339 518, č.ú. 1060124309/0800

Statistika sboru ČCE Teplice za rok 2009

1. členové sboru

K 1. lednu 2010 uvádíme 310 členů. Počítáme v to i lidi ve sboru pokřtěné a dnes hodně na okraji, s nimiž bychom rádi prohodili jejich bližší vztah ke sboru.

Pokřtění: Aneta Gaudynová, Šimon Marek Pilný

Zesnulí: Jolana Doubravová, nar. 1933.

Eva Benešová, nar. 1916.

Růžena Titěrová, nar. 1926.

Margita Bicanová, nar. 1934.

Jan Čáp, nar. 1946

2. bohoslužby

Konaly se v našem kostele celkem 56x, průměrná účast 46 účastníků.

Večeře Páně byla vysluhována ve sboru 14x za úč. 38, v rodině 2x, za úč. 5

Kazatelé byli bratři A. Tejkal, M. Erdinger, Jakub Trojan, Z.

Bárta, P. Jirsák, Jan Opočenský.

Varhanní doprovod: sestry Kábová (9x), Hyťhová (13x), H.Jirsáková, Erdingerová, bratři Opočenský ml. (26x), Spodniak, Valta, T.Tejkal, M.Tichý. Presbyterskou službu konali někteří členové staršovstva.

3. připomenutí sborových akcí

14. 2. setkání žen (Lad. Heryán), 8.3.-osmdesátiny br. A. Tejkala (M.Erdinger), 20. 3. dr. Květa Roubíčkova (Pohlazení po duši), 26. 4. manž. Trojanovi, (Palachovo výročí)

13. 6. zájezd do Terezína (s Muldou, Něm.), 19. 6. setkání školky u nás, srpen: rekreace v Chotěboři 13. 9. díkčinění v Muldě, září výlety na kolech 4. 10. sborový výlet Libochovice, 11. 10. díkčinění u nás, 21. 11. setkání žen (Z.Susa), 6. 12. Jílovští 10 let zde, 13. 12. adventní kon-

cert, 20. 12. program dětí, podvečerní raut, ohňostroj, 24. 12. betlémské světlo, 31. 12. silvestrovské setkání... a další... např. setkávání mužů, žen, dětí kolem prázdnin, setkávání maminek s dětmi...

4. údržba a opravy

práce na odvětrání a vysušení kuchyňky, položení nového lina a doplnění pracovní plochy v kuchyňce, oprava WC, odstranění starých stromů v zahradě.

5. hospodaření sboru

příjmy: 200 tis. (salár 96 tis., sbírky 60 tis., dary 32 tis., PF Duchcov 10 tis., aj.)

výdaje: 233 tis. (odvody 82 tis., věc. výdaje 126 tis. aj.) V rozpočtu 2010 se soustředíme na snížení věcných výdajů. Od SR jsme dostali pobídku k zateplení fary – chceme připravit v r. 2010 a realizovat 2011.

6. celocírkevní sbírky

na církevní tisk – 1100, na HDL JJ – 3330, na Diakonii ČCE – 1630, archová sbírka JJ – 8600 Kč.

sbírka solidarity – 1400, archová sbírka na povodně – 7000, na křesťanskou pomoc – 1320, na sociální činnost – 670, na JTD – 1090, na bohoslovce – 2560.

6. co plánujeme v r. 2010

Rádi bychom udrželi život sboru ve všech složkách. Rádi bychom také prohloubili spolupráci v evangelickém sborem Mulda-Helbigsdorf. Plánujeme začít s úpravou zahrady (vyrovnat hřiště, zařídit je aspoň minimálně). Chceme připravit zateplení fary a dokončit el. vedení v kostele. Upravit presbyternu. Vyřešit sborový telefon – aby volání bylo lacinější... **J.O.**